

Ο ΝΕΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

ΧΡΟΝΙΑ Α'

ΑΘΗΝΑ, 15 του Φλεβάρη 1929

ΦΥΛΟ 8ο

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ψήφισμα Διαμαρτυρίας. — Τὸ ἱστορικὸν τῆς συγκέντρωσης. — Σχόλια. — Δ. Γ. Ἡ Ἐνότης ἐπαγγελματικῆς καὶ γενικῆς μόρφωσης. — Ἡ Ζωὴ καὶ ἡ δράσις τοῦ Ἐ. Ο. — Καινούργιες Ἐκδόσεις. — Διόρθωσις.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Ἡ Ἐκπαιδευτικὸς Ὀμιλος.

Ἡ Φοιτητικὴ Συντροφία.

Ἡ Ἐταιρεία Σοσιαλιστικῶν Σπουδῶν.

Ἡ Ὀμιλος Ἐπιστημονικῶν Συζητήσεων.

Ὑστερα ἀπὸ τὴ σημερινὴ συγκέντρωσις τῶν μελῶν τοῦσ καὶ τῆς ὀμιλίας, ποὺ ἔγιναν σ' ἀφ' ἑαυτῶν πᾶνω στὸ Κυβερνητικὸ Νομοσχέδιον «περὶ ἀσφαλείας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος καὶ προστασίας τῆς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν»,

Διαμαρτύρονται γιὰ τὴν Κυβερνητικὴν πρότασιν πρὸς τὴ Βουλὴν, ποὺ μετὰ τὴν πρόφασιν πὼς ἐξασφαλίζει τὴν λεπτειὰ τῶν πολιτῶν καὶ τὸ σημερινὸ κοινωνικὸ καθεστῶς κρύβει τὴν ἐπάνοδο στὴν πιὸ στυγνὴ καὶ πιὸ ἀδικαιολόγητὴ ἀπολυταρχία·

1) μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς λεπτειᾶς τοῦ στοχασμοῦ γιὰ κάθε πολίτη ποὺ εἶναι δικαίωμα τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀναφαίρετου, μὰ καὶ ὑποχρέωσις τοῦ ἀναμφισβήτητου, ποὺ τὴ γενᾶ ἡ Δημοκρατικὴ ἀρχὴ τοῦ πολιτέβματος ποὺ δίνει σὲ ὅλους τοὺς πολίτες τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἰκανότητα νὰ στοχάζονται γιὰ τὰ Κοινά.

2) μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς λεπτειᾶς τοῦ λόγου καὶ τοῦ τύπου ποὺ πρέπει νὰ εἶναι οἱ ἀπεριόριστοι φορεῖς τῆς Κοινῆς γνώμης καὶ οἱ δημιουργοὶ τῆς.

3) μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ δικαιώματος τοῦ Συναιετισμοῦ, ποὺ ἐπιδιώκει τὸ ἴδιον Νομοσχέδιον στηριγμένον σὲ ἀρχὰς ἀνδραστικὰς καὶ ἀντιδημοκρατικὰς.

4) μετὰ τὴν ἀντισυνταγματικὴν ὑπαγωγὴν τοῦ πολιτικοῦ ἀδικήματος στὰ κοινὰ δικαστήρια, ἐνῶ ἀρμόδια κατὰ τὸ ἀρθρον 100 τοῦ Συν]τος εἶναι τὰ δροκωτὰ δικαστήρια, παραβιάζοντας ἔτσι καὶ τὴ συνταγματικὴν ἀρχὴν ποὺ καθιεροῦναι τὸ ἀρθρον 9 τοῦ Συν]τος

ὅτι κανένας δὲν στερεῖται παρὰ τὴ θέλησιν τοῦ ὀρισμένου ἀπὸ τὸ νόμον δικαστή.

5) μετὰ τὸν ἔλεγχον στὶς συνειδήσεις τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, ποὺ ἀπροκάλυπτα ἐπιβάλλει, χωρὶς νὰ ἐξασφαλίζει οὔτε τὸ ἀναμφισβήτητον δικαίωμα τοῦσ νὰ κριθοῦν ἀπὸ τὴν ταχτικὴν Δικαιοσύνην τῆς χώρας.

6) μετὰ τὴν καθιέρωσιν τῶν ἀπάνθρωπων καὶ μεσαιωνικῶν ποινῶν τῆς ἀπέλασης καὶ τῆς ἐκτόπισης γιὰ ἀδικήματα πολιτικά.

Χαρακτηρίζουν κάθε κυβερνητικὴ προσπάθεια νὰ πραγματοποιηθοῦν οἱ παραπάνω σκοποὶ οὐσιαστικὴ καὶ τυπικὴ κατάλυσις τῆς Δημοκρατίας στὴν χώρα μας, γιὰ χάριν μιᾶς τάξης, ποὺ δὲν ἔχει κανένα δικαίωμα νὰ κρατεῖ γιὰ τὸν ἑαυτὸ τῆς τὸ μονοπώλιον τῆς πνευματικῆς, πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ζωῆς μας.

Θεωροῦν ἀντίθετα ὅτι μέσα σὲ μιὰ Δημοκρατία ὅλοι ἀνεξάρτητα οἱ πολίτες πρέπει νὰ ἀφίνονται λέπτεροι ὄχι μόνον νὰ στοχάζονται μὰ καὶ νὰ ἐκφράζονται τοὺς στοχασμοὺς τοῦσ, νὰ τοὺς δημοσιέβουν μετὰ τὸν τύπον καὶ νὰ συναιερίζονται γιὰ τὴν προᾶσπισιν τῶν ἠθικῶν καὶ ὕλικῶν συμφερόντων τοῦσ, ἀφοῦ ἀλλοῦς ἡ Δημοκρατικὴ ἀρχὴ τῆς Λαϊκῆς Κυριαρχίας καὶ τῆς Κοινῆς Γνώμης ποὺ τὴν ἐρομηνέβει καὶ ἐκφράζει θὰ ἔμενε τύπος νεκρὸς ἀπὸ οὐσία καὶ στὸν πολιτικὸν ἀγῶνα τῶν κοινωνικῶν τάξεων δὲν θὰ ἔμενε ἄλλη διέξοδος ἀπὸ τὴν βία καὶ τὴν ἀφθαιρεσία.

Γι' ἀφ' τοὺς τοὺς λόγους

1) Διαμαρτύρονται πρὸς τὸ Λαὸν καὶ τὴ Βουλὴν καὶ τοὺς καταγγέλλουν τὴν Κυβερνητικὴν προσπάθειαν νὰ μεταβληθεῖ ἡ μορφή καὶ ἡ οὐσία τοῦ πολιτέβματος ἀπὸ Δημοκρατία γιὰ ὅλους τοὺς πολίτες σὲ ἀπροκάλυπτον

λυπη ὀλιγαρχία μιᾶς μόνον τάξης, πού οὔτε καν τήν πραγματική Λαϊκή πλειοψηφία δέν ἀντιπροσωπεύει.

2) Ζητοῦν ἀπό τήν Βουλὴ νά καταψηφίσαι τὸ Κυβερνητικὸ Νομοσχέδιο καὶ ἐκφράζουσιν τὴν πεποίθησιν πὼς τὰ Δημοκρατικὰ Δικαστήρια καὶ τὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας κί ἂν ψηφιστεῖ θὰ ἀρνηθοῦν νά τὸ ἐφαρμόσουν σύμφωνα μὲ τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν πού ἔχουν ἀπὸ τὸ Σύνταγμα νά

μὴν ἐφαρμόζουν νόμο, πού βρῖσκεται σὲ οὐσιαστικὴ ἀντίθεση μαζί του.

3) Συγκροτοῦν Κοινὴ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ τὰ Προεδρεῖα τῶν Διοικητικῶν Συμβουλιῶν τους, πού θὰ λάβει τὴ φροντίδα νά ἐπιδώσει τὸ ψήφισμα ἀφτὸ καὶ νὰ τὸ γνωσταποιήσει ὅπου πρέπει.

Ἀθήνα 2 τοῦ Φλεβάρου 1929.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Τὸ Σάββατο 2 τοῦ Φλεβάρου ἔγινε στὸ θέατρο Κοτοπούλη ἡ Συγκέντρωσις Διακωρυτῶν ἐναντίαν στὸ Ἰδιώνυμο, πού ὀργάνωσε ὁ Ε. Ο. σὲ συνεργασία μὲ τὴ Φοιτητικὴ Συντροφίαν, τὴν Ἐταιρίαν Σοσιαλιστικῶν Σπουδῶν, καὶ τὸν Ὀμιλο Ἐπιστημονικῶν Συζητήσεων.

Ἀπὸ νωρὶς τὸ θέατρο γέμισε ἀπὸ πολυάριθμο ἀκροατήριον, μέλη τῶν παραπάνω Σωματείων καὶ πολῖτες, πού προσήλθαν στὴ πρόσκλησιν τους.

Στὸ Προεδρεῖο τῆς Συγκέντρωσης ἦταν ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Δ. Ε. τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ὀμίλου κ. Σ. Σωμερλίτης καὶ μέλη τῶν Δ. Σ. τῶν ἄλλων Σωματείων.

Πρῶτος μίλησε ὁ κ. Σ. Σωμερλίτης καὶ εἶπε τὰ ἀκόλουθα:

«Ὁ Ἐκπαιδευτικὸς Ὀμιλος, ὅταν γιὰ πρώτη φορὰ ἕνας ἀντιδραστικὸς Ὑπουργός, ὁ Ὑπουργὸς Τουρκοβασίλης, δημοσίευσεν τὸ γνωστὸ Νομοσχέδιον του γιὰ τὸ ἰδιώνυμο ἀδίκημα εἰστάθηκε τὴν ὑποχρέωσιν νά διαδηλώσῃ ὅλην τὴν ἀντίθεσιν σὲ μιὰ τέτια προσπάθεια καὶ τὴν ἀπόφασιν του νά ὑπερασπίσῃ τις βασικὰς ἀρχάς, πού εἶναι ἡ προϋπόθεσις γιὰ κάθε Δημοκρατικὸν Πολίτευμα. Ἡ δρᾶσις του ἀφτῆ σταμάτησε τότε, ἀφοῦ ἡ ἴδια ἡ Κυβέρνησις ἐγκατάλειπε τὸ περιφάνιον κείνου νομοσχεδίου, πού ἔδειξε ὅλην τὴν ἀσυχρόνιστον καὶ ἀντιδραστικὴν διάθεσιν τῶν εἰσηγητῶν του.

Ἐνας ἄλλος Ὑπουργὸς σήμερον, Ὑπουργὸς σὲ μιὰ Κυβέρνησιν, πού θέλει νά παρουσιάζεται προοδευτικὴ καὶ φιλελεύθερη, ξανακάνει τὴν ἴδιαν προσπάθειαν. Ἀποτέλεσμα τῆς εἶναι ἡ σημερινὴ συγκέντρωσις μας.

Ὁ Ἐκπαιδευτικὸς Ὀμιλος δὲν τὴν ὀργάνωσε ἀπὸ καμιά σὺ μὴνότητι τῆς στιγμῆς καὶ δὲν τὸν ὀδηγεῖ στὴ διαμαρτυρίαν του καμιά στενὴ πολιτικὴ ἄποψις καὶ συμφέρον. Γιὰ τὸ δὲν ὑποστηρίζει εἰδικὰ πολιτικὰ συμφέροντα, δὲν ἔχει καμια ἐλατήρια, φανερά ἢ κρυφά, πού νά τὸν ὀδηγοῦν στὴ δρᾶσιν του. Σωματεῖον πνευματικῆς προοδεύσεως, γυρᾶ μὲ τὸν ἐπιστημονικὸν διαφωτισμὸν καὶ ὀρθολογισμόν, νά ἀνοίξῃ καινούργιους πνευματικοὺς ὁρίζοντας σὲ τις ἐργαζόμενες λαϊκὰς τάξεις, νά τοὺς δώσῃ τὴ φυσικὴν γλῶσσάν τους, νά ἀναμορφώσῃ σὲ καινούργιες συχρονισμένες βίσεις τὴν παιδείαν τους.

Ἡ προσπάθεια ἀφτῆ ἔχει ἱστορίαν σύντομον μὰ σημαντικὴν. — Δεκαετῶ χρόνων ἀγῶνες, μὲ βαθεῖαν ἀπήχησιν στὸ σύνολον τῆς χώρας, πού κάθε στιγμὴ γίνεται καὶ πιὸ φανερόν, ἔχουσιν δημιουργήσει μιὰ παράδοσιν καὶ ἔχουσιν ἐπιβάλλῃ καθήκοντα. — Γιὰ τὸ Ε. Ο. κί ὅταν ἀγωνιζόμενοι σὲ τὴν φιλελεύθερον μερίδα τῆς ἀστικῆς τάξης μας ἐναντίαν στὰ πνευματικὰ σύμβολα τοῦ μεσαιωνισμοῦ καὶ

τοῦ συσκοτισμοῦ, κί ὅταν σήμερον ἀπὸ δὴ καὶ δυὸ χρόνια ἀγωνιζόμενοι γιὰ τις τάξεις πού ἐργάζονται, τὴν πλειεῖαν μάζαν τῶν ἐργατῶν τῆς πόλεως καὶ τῆς γῆς, δὲν ἔκανε τίποτε ἄλλο, δὲν κάνει τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νά ἐργάζεται μέσα στὸ Δημοκρατικὸν ἰδανικόν, στὴν πιὸ πλατειᾶν, τὴν πιὸ συχρονισμένην ἀντίληψιν του.

Μόνον πραγματικὰ δημοκρατικὰς συνειδήσεις, μόνον ἄνθρωποι μὲ πίστιν στὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρώπου, ἀδιέφορα καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν προνομιοῦχάν θέσιν, πού δημιουργεῖ γιὰ ὀρισμένους, τοὺς πιὸ λίγους, ἡ σημερινὴ συγκρότησις τῆς κοινωνίας, μπόρεσαν νά νοιώσουν καὶ νά αἰστανθοῦν τὸ πνευματικὸν κατάντημα τοῦ λαοῦ καὶ νά θελήσουν νά γίνουσιν συναγωνιστὰς καὶ συμπαραστάτες του, γιὰ νά ἀποχτήσῃ τὴν Παιδείαν καὶ τὴν μόρφωσιν, πού ἔχει σκοπὸν ἀφτῆ τὴν κοινωνικὴν ἀνύψωσιν του. ἔστω καὶ ἂν ἡ πραγματοποίησις τῆς μπόρει νά πειράξῃ τὰ συμφέροντα ἀφτῶν πού σήμερον κρατοῦν ἐγωῖστικα γιὰ τὸν ἑαφτόν τους ὀλά τὰ κοινωνικὰ προνόμια.

Τὸ δημοκρατικὸν ἀφτὸ ἰδανικὸν εἶναι κάτι στενὰ ὑφασμένο μ' ἀφτὰς τις βίσεις πού στηρίζουσιν τὸν Ε. Ο. στὴ δρᾶσιν του. Κί ὅταν τὸ Σωματεῖον μας γυρᾶ νά ξυπνήσῃ συνειδήσεις, ὅταν θέλῃ νά μορφώσῃ ἄνθρώπους, ὅταν ζητεῖ νά ὑψώσῃ πνευματικὰς τις ἐργατικὰς τάξεις, πού ἀτομικὰ συμφέροντα θέλουν νά κρατοῦν βυθισμένους στὸ σκοτάδι, ὁ ἀγῶνας του ἀφτός εἶναι γιὰ τὴν Κοινωνικὴν Δικαιοσύνην, γιὰ τὴν Δημοκρατικὴν Πρόοδον εἶναι μὲ μιὰ λέξιν ἀγῶνα, γιὰ τὸ Σοσιαλισμόν.

Γιὰ τὴν καμιά οὐσιαστικὴν πρόοδον γιὰ τις λαϊκὰς τάξεις δὲν θὰ μπόρεσῃ νά πραγματοποιηθῇ, ἂν δὲν ἀλόξουν ἀφτοὶ οἱ ἴδιοι οἱ κοινωνικοὶ ὅροι, ἂν δὲν ἀλλάξῃ ἀπὸ τις βίσεις τῆς ἡ οἰκονομικῆς μας ζωῆς, ὅν δὲ γίνῃ πραγματικὴ ἡ σοσιαλιστικὴ κοινωνία.

Σ' ἀφτῆ, ὅταν ἀπὸ τὴν ἐξέλιξιν στὸς ὅρους τῆς κοινωνικῆς ζωῆς καὶ τὴν συνακόλουθον ἀνάπτυξιν τοῦ λαοῦ σὲ μιὰ πολὺ ἀνώτερον ἀπὸ τὴν σημερινὴν βαθμίδα πολιτισμοῦ, λείπει ἡ ἐπιβολὴ πού τοῦ ἀσκει ἡ ἀστικὴ τάξις, θὰ μπόρεσῃ νά ὑπάρξῃ πραγματικὴ κοινωνικὴ δικαιοσύνη, θὰ λείπει ὀλοκληρωτικὰ ἡ καταπίεσις καὶ θὰ μπόρεσῃ νά δεῖξῃ ἡ Λαϊκὴ μάζα ὅλες τις δημιουργικὰς ἰκανότητες τῆς γιὰ τὸ καλὸν καὶ γιὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ.

Ἀφτὸ τὸ ἰδεολογικὸν ξεκίνημα φέρει σήμερον τὸν Ε. Ο. ἀγωνιστὴν γιὰ τοὺς Πολιτικοὺς Δημοκρατικοὺς μας θεσμούς. Τὸ Νομοσχέδιον πού ἔδωκε ἀφορμὴν στὴ συγκέντρωσιν μας εἶναι ἡ οὐσιαστικὴ καὶ τυπικὴ καταργησις καὶ κα-

ταπάτηση τους. Μ' αφορμή ή κεφαλαιοκρατική τάξη που έχει μοναδικό της σκοπό τὰ συμφέροντί της και τὴν ἐξυπηρέτηση τους ξεσπᾶ καὶ ἐκδηλώνει ὀλόκληρο τὸ σχέδιο της.

Στοὺς συνταγματικούς θεσμούς που δημιουργήσε ή ἴδια ὅταν ἀγωνίζονταν ἐναντία στή φεουδαρχία βλέπει σήμερα κάτι που κλονίζει ἀφτές τις βίσεις που τὴν στηρίζουν στήν ἐξουσία.

Νοιώθει πὼς γύρω της, ἀπὸ ἀφτή τὴν ἐξέλιξη τοῦ οικονομικοῦ της συστήματος, οἱ λαϊκὲς μύξες, ξυπνοῦν, συνειδοτοποιεῖται ἕνα τεράστιο ἀνθρώπινο ὕλικό, πέρνει τὴν θέση πῶ τοῦ ἀρμόζει στήν ζωή.

Ἄς ὀρίξει λοιπὸν τὸ ἄρθρο 2 τοῦ Συντάγματος πὼς «ὄλοι αἱ ἐξουσίαι πηγάζουν ἀπὸ τὸ Ἔθνος, ὑπάρχουν ὑπὲρ αὐτοῦ και ἀσκοῦνται καθ' ὄν τρόπον ὀρίζει τὸ Σύνταγμα».

Ἄς εἶναι φανερό ἀπὸ τὸ ἄρθρο ἀφτό πὼς ή Λαϊκή ἐξουσία δὲν μπορεί νὰ νοηθεῖ και νὰ ὑπάρξει στήν πραγματικότητα ὅταν παρεμποδίζονται νὰ λειτουργήσουν τὰ μεγάλα μέσα γιὰ νὰ διαφωτιστεῖ ὁ Λαός, ὁ Τύπος, ὁ Λόγος, οἱ ὀμαδικὲς ὀργανώσεις του και προκαθορίζεται ή θέληση του σύμφωνα με τὰ συμφέροντα της μειοψηφίας που θέλει νὰ κυβερνᾶ.

Ἀφτὰ τὴν ἐπιβάλλον νὰ μείνει τὸ ἄρθρο ἀφτό γράμμα νεκρό. Τὴν ἐπιβάλλον πρὶν ἀπὸ κάθε ἄλλο νὰ καταπνίξει κάθε ἰδέα που μπορεί νὰ ξυπνήσει τις λαϊκὲς τάξεις και νὰ τοὺς δείξει τὰ δικαιώματα που ἔχουν στή ζωή. Κι ἔτσι, ἐνὸς ἀναμφισβήτητη συνέπεια τὴς Λαϊκῆς Κυριαρχίας εἶναι ὅτι, ἂν ὁ Λαός στή πλειοψηφία του, πεισθεῖ πὼς ή σημερινή κρατική και κοινωνική ὀργάνωση δὲν εἶναι σωστή, μπορεί ἀναμφισβήτητα νὰ τὴν ἀλλάξει και νὰ δώσει καινούργια μορφή στή ὀμαδική του ζωή, ή τὴν που τὴν συμφέρει νὰ μείνει ή σημερινή κατάσταση, ἔρχεται με τὸ Νομοσχέδιο τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ παρεμποδισε στή λειτουργία του τὸ Λαϊκό ἀφτό δικαίωμα και νὰ τοῦ βάλει ἀφθαιρέτα ὀρια. Ἔτσι ὀμως ή βίαιη ἀνατροπή τὴς Δημοκρατίας ἀρχίζει ἀκριβῶς ἀπὸ ἀφτούς που παρουσιάζονται νὰ τὴν προστατέψουν ἀπὸ κάθε ἀνατροπική ἐπιβολή.

Ἄς ἐξασφιλίζει λοιπὸν τὸ Σύνταγμα τὴ λεφτεριά τοῦ στοχασμοῦ και τοῦ λόγου Ἡ κοινωνική μειοψηφία θέλει νὰ ἀποχτήσει τὸ δικαίωμα νὰ βουλᾶνε τὰ στόματα που δὲν τὴν συμφέρουν. Ἄς ὀρίζεται πὼς ὁ τύπος εἶναι λέφτερος. Ἡ ἴδια τὴν, ὅταν ή πένα του δὲν τὴν συμφέρει, θέ'ει νὰ μπορεί νὰ τὴν σπάσει.

Ἄς ἔχουν τὸ δικαίωμα οἱ πολίτες νὰ ὀργανόνονται ὀμαδικὰ γιὰ τὰ ἠθικά και ὕλικὰ συμφέροντα τους. Μιὰ δικαστική ἀπόφαση, ἀνεξέλεκτη στήν οὐσία της, πρέπει νὰ μπορεί νὰ τοὺς διαλύσει.

Και σὺν κορωνίδα γιὰ ἀφτή τὴν οὐσιαστική κατάργηση ὀλων τῶν ἄρθρων τοῦ Συντάγματος που καθιερώνουν και ἀσφαλίζουν τὸ δημόσια δικαιώματα τῶν πολιτῶν δηλ. ὀλου τοῦ Λαοῦ ἀνεξαιρέτα, ἔρχεται ή τελεφταία διάταξη τοῦ Κυβερνητικοῦ Νομοσχεδίου γιὰ τοὺς ἐκπαιδευτικούς και στρατιωτικούς ὑπαλλήλους τοῦ κράτους. Σ' ἀφτὴν κορυφώνεται ὀλη ή ἐπίθεση. Γιατί ἀρκεῖ νὰ ἔχουν μέσα στή συνείδηση τους ὀποιαδήποτε πεποιθήση ἀντίθετη με τὸ κοινωνικό καθεστὼς γιὰ τὰ ὑποστοῦν τις πιὸ ἀφστηρὲς διώξεις, νὰ παφτοῦν ἀπὸ τις θέσεις τους, χωρὶς δικαστική ἀπόφαση, σύμφωνα με τὴν ἀνεξέλεκτη κρίση ἐνὸς ὕπηρεσιακοῦ συμβουλίου. Εἶναι φανερό ὀμως ὅτι ἔτσι κα-

ταργεῖται ἀφτή ή ἀνθρώπινη ἰδιότητα τὴς ὑπάλλου, γι ατι μόνο μηχανικά και ἀσυνείδητα ὄντα μπορούν νὰ μὴ ἔχουν πεποθήγεις και ἰδέες και νὰ εἶναι τὰ τυφλά ὄργανα τὴς Γραφειοκρατικῆς ὑπαλληλικῆς συνείδησης, που γυρβεί νὰ τοὺς ἐπιβίλει τὸ κριτος, ὄχι πιὰ στήν ἀσκηση τῶν ὑπηρεσιῶν τους, ὄπως κίτω ἀπὸ ὀρισμένες προὑποθέσεις θὰ εἶχε δικαίωμα νὰ τοὺς ἀξιώσει, μὰ σ' ἀφτή τὴν ἰδιωτική ζωή τους, σ' ἀφτή τὴν ὑπηρεση τους σὺν ἀνθρώπων, σὺν διαννοουμένων, σὺν ἐπιστημῶν.

Ἄστερα ἀπὸ ὄλα ἀφτὰ ποιὸς μπορεί νὰ ἀμφιβάλει, πὼς λίγους μῆνες ἀφού θὰ ἔχει ψηφιστεῖ τὸ Κυβερνητικό Νομοσχέδιο, θὰ ἔχει ξεσπίσει στὸν τόπο μας ή πιὸ βάρβαρη και πιὸ μεσαιωνική ἀπολυταρχία τοῦ ἐλέγχου στις συνηθήσεις και τοῦ ἠθικοῦ ἐκβιασμοῦ, που θὰ χτυπᾶ κίθε προσπάθεια, θὰ συκοφαντεῖ κάθε ἠθικό και τίμιο ἀγῶνα, και θὰ προσπαθεῖ νὰ βάλει ὄλα τὰ πράγματα και ὄλες τις ἰδέες κάτω ἀπὸ τὸν ὀδοστρωτήρα ὀρισμένων συμφερόντων;

Ἐναντία σὲ μιὰ τέτοια ἐέργεια ὁ Ἐκπαιδευτικός Ὀμιλος αἰστάνεται τὴν ὑποχρέωση νὰ δηλώσει ὀλη του τὴν ἀντίθεση και νὰ παρουσιάσει ὄλους τοὺς κινδύνους που γενᾶ.

Οἱ κινδύνοι ἀφτοὶ δὲν εἶναι σημερνοὶ και ἀτομικοὶ. Τὰ πρόσωπα εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ ἀγωνίζονται και κάθε τι που θὰ εἶχε σκοπὸ νὰ περιορίσει τοὺς κινδύνους που τοὺς δημιουργοῦν οἱ ἀγῶνες τους θὰ ἦταν ἀντίθετο πρὸς τὸ ἠθικὸ συναίσθημα, που θέλει τὸν ἀγωνιστὴ συνακόλουθο με τις ἀρχές του και ἔτοιμο νὰ πάθει κάθε συνέπεια γι' ἀφτές.

Οἱ κινδύνοι που γενιῶνται θὰ φανοῦν ἀργότερα και θὰ θίξουν ὄλη τὴν κοινωνική ζωή. Γιατι ὅταν ψηφιστεῖ τὸ Κυβερνητικό Νομοσχέδιο ή κοινωνική εἰρήνη που θὰ ὑπάρχει θὰ εἶναι ἐπιφανειακή και ψέφτικη. Θὰ τὴν δημιουργεῖ ή βία και ή ἀφθαιρέσια ὄχι ή λέφτερη και ἐφσυνείδητη ὑποταγή. Κι ή βία ἀφτή θὰ κλείνει μέσα της τὰ σπέρματα τὴς ἄλλης βίας, μοιραίας πιὰ και ἀναπόφεβγης, ἀφού κάθε ἄλλη διέξοδο θὰ ἔχει κλειστεῖ.

Κανένας ὀμως πραγματικά δημοκράτης, κανένας σοσιαλιστής δὲν μπορεί νὰ δεχθεῖ μιὰ τέτια λύση, δὲν μπορεί νὰ θελήσει μιὰ κοινωνική εἰρήνη, που δημιουργεῖται ἀπὸ τὴ σιωπή που ἐπιβάλεται σὲ μιὰ τάξη γιὰ νὰ προστατεφτοῦν τὰ συμφέροντα μιᾶς ἄλλης, μοιραία ἀρνηση τὴς Δημοκρατίας, που μόνο ὁ λέφτερος γιὰ ὄλους κοινωνικός ἀνταγωνισμὸς μπορεί νὰ πραγματοποιήσει.

Ἀπὸ ἀφτό τὸν λόγο πιστέβει ὁ Ε. Ο. πὼς ή Λαϊκή κυριαρχία, που ἀναγνωρίζει τὸ σημερινὸ μας Σύνταγμα, δὲν μπορεί νὰ περιοριστεῖ με κανένα τρόπο στή διαμόρφωση της και ὅτι πρέπει νὰ ἀφίνεται λέφτερη νὰ σχηματίζεται ή κοινή Γνώμη και ή κοινή θέληση που τὴν ἐκφράζουν και τὴν πραγματοποιοῦν κάθε φορὰ κι ἂν ἀκόμα μπορεί νὰ ἔχει συνέπεια της νὰ μεταβληθεῖ ή σημερινή κοινωνική ὀργάνωση.—Πιστέβει πὼς καμιὰ κοινωνική τάξη, ἔστω και ἂν κατέχει ἀνώτατη πολιτική ἐξουσία δὲν μπορεί νὰ ἐμποδισε με βίαια μέτρα τὴν κοινωνική ἐξέλιξη και τὴν δημιουργία καινούργιων ὄρων στήν ἀνθρώπινη ζωή. Πιστέβει πὼς ἀφτός εἶναι ὁ οὐσιαστικός σκοπὸς που ἐπιδιώκουν ὄλες οἱ διάταξεις τοῦ Συντάγματος που ἀσφαλίζει τὰ ἀτομικά και ὀμαδικὰ δικαιώματα τοῦ Λαοῦ και ὅτι σὺν τέτιες εἶναι ἀπαρβίαστες και συνδέονται με ἀφτή τὴ

Βασική αρχή τῆς Δημοκρατίας, πού ἀλιώς εἶναι φαινίκη καὶ τύπος νεκρὸς ἀπὸ κάθε ζωὴ καὶ οὐσία. Πιστέβει ἀκόμα πῶς ἡ Λαϊκὴ ἀφροδιόκηση πρέπει νὰ στηρίζεται στὴν ἀρχὴ ὅτι κάθε πολίτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρακολουθεῖ καὶ νὰ ἐλέγχει τὴν κρατικὴ Διοίκηση καὶ νὰ διαφωτίζεται γιὰ τὰ ἀτομικὰ καὶ ὁμαδικὰ συμφέροντά του. Πῶς γι' αὐτὸ τὸν λόγο δὲν μτρεῖ νὰ ὑψώνεται κανένα ἐμπόδιο, θετικὸ ἢ ἀρνητικὸ, πού νὰ τοῦ ἀφαιρῆ τὴν ἱκανότητα νὰ σκέπτεται καὶ ἀποφασίζει γιὰ τὰ κοινά. Ἡ λεπτέρια τῆς συνείδησης τοῦ λόγου καὶ τοῦ τύπου ἢ λεπτέρια τῶν πνευματικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων, πού συνασπίζονται τοὺς πολίτες γιὰ τὰ ἠθικὰ καὶ ὄλικὰ συμφέροντά τους ἢ λεπτέρια πρὸ πάντων γιὰ τὶς συνδικαλιστικὰς ὀργανώσεις τῆς ἐργασίας καὶ τῆς Δημόσιας ὑπαλληλίας, εἶναι τὰ μόνα μέσα πού ἀσφαλίζουν τὴ λειτουργία μιᾶς πραγματικῆς Δημοκρατίας, καὶ τὴν προωθοῦν στὸ ἀνώτερο ἐπίπεδο τῆς ἐξέλιξης τῆς, στὸ Σοσιαλισμὸ, πού ἀπ' αὐτὴ τὴν μορφὴ τῆς κοινωνικῆς ὀργάνωσης ὁποιαδήποτε ἐπιβουλὴ ἀπὸ τοὺς λίγους ἐνάντια στοὺς πολλοὺς δὲν θὰ εἶναι δυνατὴ.

Κι ἡ διαμαρτυρία τοῦ Ε. Ο. ἐνάντια σὲ κάθε προσπάθεια νὰ ἀδρανήσουν καὶ νὰ παρεμποδίσουν τὴν λειτουργία τους οἱ θεσμοὶ πού μποροῦν νὰ διεκδικήσουν τὴν ἐπιβίωση αὐτῆς, εἶναι ἡ φυσικὴ συνέπεια πού τοῦ ἐπιβάλλει ἡ ἱστορικὴ του παράδοση καὶ ἡ συναίσθηση τῆς μελλοντικῆς ἐφθύνῃς γιὰ τὴν ἀποστολὴ πού νοιώθει πῶς τὸν βαρύνει».

Τελειώνοντας ὁ κ. Σωμερίτης δίνει τὸ λόγο στὸν ἀντιπρόσωπο τῆς Φοιτητικῆς Συντροφιάς κ. Δαφνῆ πού κάνει κι' αὐτὸς μιὰ γενικὴ ἀνάλυση τοῦ Νομοσχεδίου. Τοιζεῖ τὸ ἀντιδημοκρατικὸ περιεχόμενον του καὶ καταλήγει ἀναφέροντας τὴν ὑποχρέωση πού ἔχουν ὅλοι οἱ πολίτες νὰ ἀντιταχτοῦν σ' αὐτὸ καὶ νὰ τὸ ματαιώσουν.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁ κ. Σωμερίτης ἀνακοινώνει πρὸς τὴν συγκέντρωση χαρρεπιστήριον γράμμα τῆς Ἐργατικῆς Βοήθειας καὶ δίνει τὸ λόγο στὸ κ. Α. Ρακόπουλο, ἀντιπρόσωπο καὶ Πρόεδρον τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἐταιρίας Σοσιαλιστικῶν Σπουδῶν.

Ὁ κ. Α. Ρακόπουλος ἀναφέρει τὶς διατάξεις τοῦ Νομοσχεδίου σὲ ἀντιπαραβολὴ μὲ τὴ προστασία πού δίνεται ἀπὸ τὸ Σύνταγμα στοὺς πολίτες νὰ δικάζονται ὅλα τὰ πολιτικὰ τους ἀδικήματα ἀπὸ τὰ ὀκτωτὰ Δικαστήρια, πού ζητεῖ νὰ καταργῆσιν ἢ Κυβέρνηση κι ὕστερα ἀπὸ μιὰ γενικότερη ἀνασκόπηση ἀναπτύσει πῶς τὸ Νομοσχέδιο εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀστικῆς τάξης νὰ καταπνίγει κάθε φωνὴ πού θὰ μπορούσε νὰ ἀποκαλύψει τί κρύβεται κάτω ἀπὸ τὸ κοινωνικὸ παράδεισον τοῦ ἀστι-

κοῦ πολιτισμοῦ. Ὁρισμένοι ἀριθμοὶ πού ἀναφέρει ὁ ὁμιλητὴς δείχνουν ὅλη τὴ κοινωνικὴ κατάντια πού ὑπάρχει σήμερον.

Τελευταῖος μιλεῖ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ὁμίλου Ἐπισημονικῶν Συζητήσεων κ. Κανελόπουλος. — Ὑστερα ὁ κ. Σωμερίτης ἀρχίζει καὶ διαβάσει τὸ ψήφισμα, ὅταν ἀπὸ τὴν αἴθουσα ὑποβάλλεται ἡ ἀξίωση νὰ μιλήσει καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐργατικῆς Βοήθειας. Σὲ μιὰ στιγμὴ δημιουργεῖται θόρυβος, τὸ Προεδρεῖο ἀρνείται νὰ δεχτεῖ τὴν πρόταση αὐτῆ, κι ἐνῶ διάφοροι ἀκροατῆς, ἔξω ἀπὸ τὰ Μέλη τῶν Σωματείων, πού εἶχαν ὀργανώσει τὴ συγκέντρωση, ἔξακολουθοῦν νὰ ἐπιμένουν, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ε. Β. ἀνεβαίνει στὴ Σκηνή.

Μπρὸς τὴν πρόξην αὐτῆ τὸ Προεδρεῖο δὲ θεώρησε σωστὸ νὰ παραμείνει στὴ θέσι του καὶ ἀποχωρεῖ ἐνῶ ξένα στοιχεία ἔξακολουθοῦν νὰ θορυβοῦν μέσα στὸ θέατρο.

Τέλος ὅταν ἔγινε σχετικὴ ἡσυχία τὸ Προεδρεῖο ἐπανερχεται καὶ διαβάζει τὸ ψήφισμα πού δημοσιέβουμε στὴν πρώτη σελίδα.

Μετὰ τὸ διάβασμα τοῦ ψηφίσματος, πού ἔγινε δεχτὸ μὲ ἐνθουσιασμό, ἡ συγκέντρωση διαλύθηκε.

Σχετικὰ μὲ τὸ ἴδιον ζήτημα ἐλάβαμε ἀπὸ τὴ Διεθνή Ἐργατικὴ Παιδείας (Ἑλληνικὴ ὁμίδα) μιὰ ἔντονη διαμαρτυρία τῆς. Ἀναδημοσιέβουμε μὲ ἐφχαρίστηση τὴν ἀκόλουθη περιόδὸ τῆς:

«Συνειδητοὶ Ἐργάτες τῆς Παιδείας!»

Καιρὸς νὰ δεῖξετε πῶς, εἰστε ἀληθινὰ ἄξιοι τοῦ «ὑψηλοῦ προορισμοῦ σας» πού μόνο σαρκάζοντας σας ἀναγνώρισαν οἱ ἀφθέντες σας!

Φωτιστὲς καὶ ὀδηγητῆς ἐσεῖς πιστοὶ θεματοφύλακες τῶν ἐλεφθεριῶν τοῦ φτωχοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν δικῶν σας, πού χωρὶς ἀφτῆς δὲ θάσπε παρὰ οἱ ταπεινοὶ δούλοι καὶ θέλοντας ἢ μὴ οἱ θλιβεροὶ σφυρηλάτες τῶν δεσμῶν τοῦ ἴδιου τοῦ λαοῦ, σηκωθεῖτε ὅλοι καὶ μιὰ θέληση: Νὰ ἀποτρέψετε τὴ μυσαρὴ πρόθεση τῶν ἀφηνιασμένων καὶ ἀκόλαστον κυρίαρχων! Ἡ Ἑλληνικὴ ὁμάδα τῶν Ἐργατικῶν τῆς Διεθνοῦς Παιδείας σὰς προσκαλεῖ στὸ συναγεμνὸ γιὰ μιὰ διαμαρτυρία ἔντονη, ἀποφασιστικὴ. Κινηθεῖτε σὲ ὁμαδικὰς ἐκδηλώσεις, κινεῖστε τοὺς συλόγους καὶ τὶς Ὀμοσπονδίες σας, ἀναγκάστε τες νὰ ἀφήσουν τὴν ἐγκληματικὴ παθητικότητά καὶ τὶς σαχλὲς τους θρηνώδεις μπροστὰ στὸ «λαοπρόβλητο» καὶ νὰ κινηθοῦν ἀποφασιστικὰ γιὰ τὴν πρώτη, τὴν πιὸ στοιχειώδη ἀξίωση ὁλοῦν μας, τὴν ἐλέφτερη σκέψη, τὴν ἐλέφτερη ἐκδήλωση πού ἔρχεται νὰ μᾶς ἀρνηθεῖ ὁ φασιστικὸς νόμος».

ΣΧΟΛΙΑ

ΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ, Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς χρησιμοποίησε τὴν ἐφκαιρία πού τοῦ ἔδωσε κάποια ἐπερώτηση γιὰ νὰ ἐκθέσει τὶς κυβερνητικὰς ἀπόψεις σχετικὰ μὲ τὶς λαϊκὰς ἐλεφθερίες. Πραγματικὰ, φαίνεται πῶς θέλησε νὰ μετριάσει τὴν ἐντύπωση ἀπὸ τὸ μεσαιωνικὸ νομοσχέδιο, πού ετοιμάζεται νὰ ὑποβληθεῖ γιὰ τὸ ἰδιώνυμο ἀδικήματα. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δήλωσε ὅτι «χρειάζεται μεγίστη προσοχὴ διὰ τὴν διατύπωσιν τοῦ

σχετικοῦ νομοθετήματος». Προσοχὴ δηλαδὴ ὄχι ὡς πρὸς τὴν οὐσία καὶ τὸ περιεχόμενον, παρὰ μόνο ὡς πρὸς τὴν διατύπωση. Πόσα δὲν λέει ἡ φράσις αὐτῆ τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῶν φιλελέφτερων... Καὶ συνεχίζοντας ὁ κ. Βενιζέλος, ἀφοῦ τόνισε καὶ πάλι ὅτι τὸ ζήτημα «τῆς διώξεως τοῦ κομμουνισμοῦ εἶναι ζήτημα διατυπώσεως πολὺ δυσχεροῦς» πρόστεσε ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐνοεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐλέφτερη ἐκδήλωση ὁποιαδήποτε ἰδεῶν, «ἀρκεῖ νὰ μὴ

Ο ΝΕΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ

Βγαίνει κάθε 15 ημέρες

Διεφθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Χρονιάτικη Δραχ. 50

Έξάμηνη » 25

Τιμή κάθε φύλου δραχ. 2 50

Τά μέλη του Ε. Ο. παίρνουν τὸ φύλο δωρεάν

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀθήνα, ὁδὸς Σταδίου 28 (Μέγ. Ἐφεσίου)

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΣΥΝΑΙΤΕΡΙΣΜΟΣ Π. Ε.

"ΝΕΑ ΖΩΗ,"

πρόκειται περὶ τῆς ὑποστηρίξεως ἰδεῶν καὶ ἐπιβολῆς αὐτῶν διὰ βιβλίας ἀνατροπῆς τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος.

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, πού ὅταν θέλει, μιλεῖ πολὺ καθαρό, γιατί σὲ σήμερον αὐτὸ εἶναι τόσο σκοτεινός; Εἶναι λήπτερον ἢ ἐκδήλωση ὁποιοῦνδήποτε ἰδεῶν ἢ δὲν εἶναι;

Ὁ κ. Πρωθυπουργός ἀναγνωρίζει ὅτι τὸ σημερινὸ κοινωνικὸ καθεστὸς «δὲν εἶναι μὴ μου ἄπτου» καὶ δηλώνει ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη διηρηκοῦς μεταβολῆς ἀνάγκη ὅ, ὡς, πού τὴν αἰσθάνονται κυρίως οἱ νέοι «οἱ ὅποιοι δὲν ἀνήκουν εἰς τοὺς κομμουνιστὰς ἀλλὰ εἰς τὸ ἀστικὸν καθεστὸς».

Ὡστε μονο γιὰ ὅσους ἀνήκουν σὲ τὸ ἀστικὸ καθεστὸς θὰ ὑπάρχει λεφτεριά στὴ σκέψη; Εἴμαστε λοιπὸν λήπτεροι νὰ ἐκδηλώσουμε τίς σκέψεις μας ἀρκεῖ μόνο νὰ εἶναι σύμφωνες μὲ τίς ἀστυνομικὰς διατάξεις; Ἀφτὴ τὴ λεφτεριά δέχεται ὁ κ. Πρωθυπουργός; Ὁμολογοῦμε πὼς οἱ χρησιμοὶ τῆς Πυθίας δὲν ἔχουν τόση σκοτεινότητα ὅσο οἱ δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅταν μιλεῖ γιὰ τὴν λεφτεριά τῆς σκέψης.

Ὅπως ὅποτε περιμένουμε νὰ ἰδοῦμε τὴν τελικὴ διατύπωση τοῦ πολυθρήλυτου νομοσχεδίου γιὰ νὰ καταλάβουμε ὅσα δὲν καταλαβαίνουμε σήμερον.

**

ΕΞΕΓΓΑΣΕΙΣ. — Εἶναι τώρα δυὸ μῆνες, πού οἱ ἀρμόδιο κυβερνητικοὶ κύκλοι μελετοῦν καὶ ἐτοιμάζουν τὸ μεσαιωνικὸ νομοσχεδίου γιὰ τὸ ἰδιώτικο ἀδίκημα. Καὶ μπορούμε νὰ πούμε πὼς στοὺς δυὸ ἀφτούς μῆνες δίνουμε ὅλοι τίς ἐξετάσεις μας. Τί εἶναι ὁ καθέννας—ὄχι τί λείπει πὼς εἶναι—φαίνεται πιά καθαρά.

Ἡ Κυβέρνηση τῶν Φιλελεύθερων ξεσκεπάστηκε: εἶναι ἡ ἀπολυταρχικότερη καὶ ἡ ἀντιδημοκρατικότερη κυβέρνηση πού γνώρισεν μέχρι σήμερον ἡ χώρα μας.

**

ΚΑΙ ἌΛΛΟΙ. — Μὰ ξεσκεπάστηκαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Μὲ τὸ νομοσχεδίου οὗτὸ ἢ δημοκρατία καταλύεται. Κι ὅμως ὑπάρχει κάποια «Δημοκρατικὴ Ἐνωσις», κάποιος «Δη-

μοκρατικὸς Σύλλογος», κάποια «Δημοκρατικὴ Νεολαία». Οἱ «δημοκράτες» τῶν ὀργανώσεων ἀφτῶν δὲν κωλύουν γὰρ τοὺς θίγεται τίποτε: Δὲν ἦσαν ποτὲ τοὺς πραγματικοὶ δημοκράτες.

Μὰ ἀκόμα τὸ νομοσχεδίου ἀφτὸ στραγγαλίζει τὰ πιά ἀνθρώπινα δικαιώματα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἰδιαίτερα τῶν Ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν. Τοὺς ἀφαιρεῖ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐνδύμωξης σκέψης. Τί ἔκαμαν λοιπὸν καὶ τί κάνουν ἢ Συνομοσπονδία τῶν ὑπαλλήλων καὶ οἱ Ὁμοσπονδίες τῶν Ἐκπαιδευτικῶν; Φιλολογοῦν ἢ σπαταλοῦν. Εἶναι ὀργάνωση ἀνθρώπων λήπτερον ἢ ἐθελόδοτων σκλάβων;

**

Ἡ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ. — Ἡ στάση πού ἔδειξε ἡ Γενικὴ Ὁμοσπονδία τῶν Ἐργατῶν γιὰ τὸ ἴδιο ζήτημα δὲν μπορεῖ νὰ προάσκει ἀπαράτηρητη.

Ὁ Ἐκπαιδευτικὸς Ὁμιλὸς νόμισεν χρέος του νὰ κλέσει καὶ ἀφτὴν σὲ συνεργασία γιὰ τὴν κίνηση ἐνάντια σὲ τὸ ἰδιώτικο. Μὲ ἐπίσημο ἔγγραφο τῆς ἡ Γ. Σ. δέχτηκε, ἔλαβε μάλιστα μέρος καὶ σὲ μιὰ προκαταρκτικὴ σύσκεψη τῶν Δ. Σ. τῶν Σωματείων πού εἶχαν δεχτεῖ νὰ συμπράξουν στὴν κίνηση τοῦ Ε. Ο. Κι ὕστερον, αἰωνόδια, ἐγκατάλειψε τὸν ἀγῶνα μὲ τὴν πρόφαση πὼς δὲν μπορεῖ νὰ λάβει μέρος σὲ πολιτικὴ κίνηση καὶ μὲ τὴν δήλωση πὼς θὰ δράσει ἀνεξάρτητα. Τὰ γεγονότα ὅμως μιλοῦν καὶ δείχνουν μόνο του: τὴν ἀήθεια. Ἡ κίνηση τοῦ Ε. Ο. ἦταν ἀπὸ ἀρχῆς καὶ ἐμεινωμένη: τὸ τέλος ἐξωπολιτικὴ. Δὲν πῆρε δηλ. Κομμουνικὸ χαρακτῆρα, ἀφού βέβαια πολιτικὴ θέση πῆρε καὶ ὄφειλε νὰ πάρει, μέσα σὲ τὸ πλῆθος τοῦ Σοσιαλισμοῦ. Καὶ θι ἦταν πραγματικὰ ἀστεῖο νὰ μὴ συμβεῖ ἀφτὸ, ὅπως ἀκόμα εἶναι ὄχι πιά ἀστεῖα μὰ ἀληθινὰ ἀπελιστικὴ ἢ ἀντίληψη πού ἔχουν ὅπως φαίνεται μερικοὶ ἐργατικοὶ ἡγέτες: ὅτι μπορούν νὰ ὑπερασπίσουν τίς ἐργατικὰς ἀξιώσεις μ' ἕνα στενὸ καὶ κούφιο ἀπὸ κάθε πολιτικὸ περιεχόμενον συνδικαλισμό. Ὅσο γιὰ τὴν δράση τῆς Γ. Σ. ἀκόμα τὴν περιμένουμε, ἢ μάλλον δὲν τὴν περιμένουμε πιά, ἀφού ἔχασεν ἀφτὲς τίς προϋποθέσεις πού πρέπει νὰ τὴν στηρίζουν καὶ νὰ τὴν κατεφθύνουν στὰ αἰτήματά της.

**

ΓΙΑΤΙ; Στὴ συγκέντρωση πού ὀργάνωσε ὁ Ἐκπαιδευτικὸς Ὁμιλὸς μὲ ἄλλα Ἐπιστημονικὰ σωματεία ἤρθαν μέλη τῆς Ἐργατικῆς Βοήθειας μὲ φανερὴ πρόθεση νὰ οἰκιοποιηθοῦν τὴ συγκέντρωση. Μὰ γιὰ ποῖο λόγο; Ἡ Ἐργατικὴ Βοήθεια εἶχε κάμει δικῆς συγκέντρωση γιὰ τὸ ἴδιο ζήτημα. Ὅπως ἐμεῖς δὲν τὴν ἐνοχλήσαμε, εἶχε καὶ ἀφτὴ ὑποχρέωση νὰ μὴ μᾶς ἐνοχλήσει. Δὲν μπορούμε νὰ ἐνοήσουμε πὼς εἶναι ὁ σκοπὸς τέτοιων ἐνεργειῶν. Θι ἠθέλαμε νὰ ἐρωτήσουμε ὅσους ἐμπνέουν τίς ἐνεργείες ἀφτὲς: τί ζητοῦν ἀπὸ τὸν «Ε. Ο.»; Ἡ ὀργάνωσή μας—ὅπως τόσες φορὲς τὸ δηλώσαμε—εἶναι καθαρὴ ἐκπαιδευτικὴ. Δὲν εἴμαστε πολιτικὸ σωματεῖο. Ἀκόμα δηλώνουμε πὼς κανένα ἀπὸ τὰ μέλη του δὲν σκέφτηκε νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸν Ε. Ο. γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση πολιτικῶν του βλέψεων. Γιατί λοιπὸν δὲν ἀφήνουν τὸν Ε. Ο. στὸν καθορισμένον κύκλον τῆς δράσης του καὶ γιατί ἐπεμβα-

νον με ενέργειες όχι μόνο άσκοπες, μα και επιζήμιες στον άγωνα, που λένε πως εξυπηρετοϋν ;

* *

ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ. Από τις έντυπώσεις που στέλνει από τη Συύρνη ο ειδικός άποστολμένος του «Εθνους» πρέπει να προσεχθούν ιδιαίτερα όσα γράφει

για την εκπαιδευτική κίνηση στην Τουρκία. «Ολόκληρη ή χώρα έχει γίνει ένα άπέραντο σχολειό που διδάσεται ή λατινική γραφή. Γενικά, ένας εκπαιδευτικός πυρετός επικρατεί στη «βάρβαρη» άφτη Χώρα. Ο διοικητής της Συύρνης με άφτοτεποίθηση δηλώνει πως σε δυό χρόνια μέσα δεν θα υπάρχει καείς αναλφάβητος στην Τουρκία.

Ο περιούσιος λαός με τους 55 ο] αναλφίβητους θα έξακο ουθεί να πιστέβει ότι «πᾶς μη Έλλην βάρβαρος».

Τό καθήκον μας είναι ύψηλό και καθαρό. Να διαδίνουμε πάντα την ιδέα, να τονώνουμε και να οργανώνουμε τις ενεργητικότητες, να ελπίζουμε πάντα, να αγωνιζόμαστε πάντα ως την όριστική νίκη της παγκόσμιας σοσιαλιστικής δημοκρατίας, της μητέρας της δικαιοσύνης και της ειρήνης.

ΖΩΡΕΣ

Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΗΣ ΜΟΡΦΩΣΗΣ

Στην εξέλιξη της παιδαγωγικής θεωρίας και πράξης επικρατούσε όλο τό δέκατο ένατο αιώνα ή αντίληψη, πως ή γενική μόρφωση πρέπει να είναι άπόλυτα ξεχωρισμένη από την επαγγελματική. Η Έρβασιανή Σχολή είχε αναγάγει σε δόγμα την αντίληψη άφτη. Αποτέλεσμα ήταν όχι μόνο τᾶ σχολειᾶ της επαγγελματικής μόρφωσης να είναι έντελως ξεχωριστά, μα και ακόμα ή πρόοιοι και ή διοίκηση της επαγγελματικής Παιδείας να είναι μοιρασμένη σε διάφορα ύπουργεία, ανάλογα με την κάθε ειδικότητα. Έτσι και εδώ ως σήμερα οι γεωργικές και δασικές σχολές είναι στο Έπουργείο της Γεωργίας, οι έμπορικές σχολές και μερικές επαγγελματικές στο Έπουργείο της Έθνικής Οικονομίας, τό Πολυτεχνεί και μερικές τεχνικές σχολές (εργοδηγών, τηλεγραφητών κλπ.) στο Έπουργείο της Συκοινωνίας, τᾶ όρφανοτροφείο στο Έπουργείο της Προνοίας, οι στρατιωτικές και ναφτικές Σχολές στα άρμόδια Έπουργεία.

Τώρα τελεφταία τό Έπουργείο της Παιδείας έξαγγέλοντας σιγά-σιγά τις ριζικές μεταρρυθμίσεις, που σκοπέβει να κάμει στην Παιδεία μας, διατύπωσε την άπαίτηση να συγκεντρώσει άφτό την πρόνοια και τη διοίκηση όλων τών επαγγελματικῶν Σχολών έξτός ίσως από τις στρατιωτικές και ναφτικές. Δεν είδαμε άκόμη τᾶ σχετικό νομοσχέδια για να ξέρουμε τις λεπτομέρειες.

Όποσδήποτε ή άπαίτηση διατυπώθηκε, συζητήσεις έγιναν ανάμεσα σε Έπουργούς και μερικούς υπαλλήλους, και ή ένοποίηση προετοιμάζεται. Ας εξετάσουμε λοιπόν κι έμεις προκαταβολικά τό θέμα,

αφήνοντας να κάνουμε τις παρατηρήσεις μας στα καθέκαστα, όταν θα ιδούμε τό νομοσχέδιο.

Η ιδέα της ένότητας επαγγελματικής και γενικής μόρφωσης είναι δημιούργημα της παιδαγωγικής θεωρίας του τελεφταίου καιρού, που και άφτη έπηρεάστηκε από πάντων από την εξέλιξη του τεχνικού πολιτισμού. Κατανοήθηκε, πως δεν ύπάρχει ένα μεσότοιχο, που να ξεχωρίζει τη μόρφωση του ανθρώπου σε δυό κατηγορίες και πως τᾶ ενδιαφέροντα του παιδιού είναι άμεσα σχετικά με τη ζωή, που θα ζήσει μέσα στην Κοινωνία και ή μορφωτική αξία τών επαγγελματικῶν μέσων της Παιδείας είναι ή ίδια με τᾶ λεγόμενα γενικά. Η αρχή της δημιουργικής εργασίας, που έπεκράτησε στην παιδαγωγική θεωρία και τείνει να επικρατήσει και στην παιδαγωγική πράξη είναι και αποτέλεσμα και αίτία της επίγνωσης άφτης.

Γι' άφτό και ό «Έκπαιδευτικός Όμιλος» έχει στο πρόγραμμα του την αρχή της ένότητας και τη διατύπωσε κι όλας στις προτάσεις, που καταθέσανε πέρσι οι καθηγητές στο «Σύνδεσμο. Αττικής» (Κοίταξε, Νέος Δρόμος, φύλο 20)

Τό ύπουργείο της Παιδείας όμως τουλάχιστο άπόσα ξέρουμε ως τώρα, δεν ξεκινάει τόσο άπό τούτη την αντίληψη, όταν διατυπώνει την άπαίτηση να πάρει στα χέρια του όλα τᾶ είδη της μόρφωσης. Περισσότερο ξεκινάει από την ανάγκη της «διοικητικής ένότητας». Θέλει δηλαδή να συγκεντρώσει άφτό τη διοίκηση και της γενικής και της επαγγελματικής Παιδείας, για να ύπάρχει έτσι συστηματικότερη πρόνοια, άντιστοιχία στα προγράμματα, στη μόρφωση

και χρησιμοποίηση τοῦ προσωπικοῦ, στίς διαβαθμί-
σης καί στα ἄλλα διοικητικά μέτρα.

Καί ἡ δέφετερη βέβαια ἀφτή ἀποψη, ἂν καί δέν
πηγαίνει στό βάθος καί στήν οὐσία τῆς ἐνότητος καί
εἶναι περισσότερο ἐξωτερική, δέν εἶναι ἀδικαιολόγητη.

Γενίεται ὅμως ἀμέσως τὸ ἀκόλουθο ἐρώτημα. Εἶναι
τὸ Ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας προετοιμασμένο γιά μιὰ
τέτια διοικητική ἀφομοίωση; Εἶναι ἐπομένως σέ
θέση νά κάμει ἀφτό καλύτερα τὸ ἔργο τῆς πρόνοιας
γιά τὰ ἐπαγγελματικά σχολεία, πού κάνουν τώρα τὰ
ἄλλα Ὑπουργεῖα;

Οἱ θεωρίες δέν ἔχουν ἀξία γιά μιὰ τέτια ἐπιχεί-
ρηση. Ἡ πράξη, ἡ ὡς τὰ τώρα πράξη, πρέπει νά
εἶναι ὁδηγός.

Καί ἀπό τὴν ἀποψη ἀφτή θά εἶχε κανεῖς νά κάμει
τόσες παρατηρήσεις, ὥστε ἀμέσως γίνεται ἐντελῶς
προβληματική ἡ ἀξία τῆς μεταρύθμισης, πού ἐτοι-
μάζεται.

Πρώτα πρώτα τὸ ἴδιο τὸ Ὑπουργεῖο τῆς Παι-
δείας μᾶς δίνει ἓνα καταπληχτικό παράδειγμα διά-
σπασης στή διοίκηση τῆς Παιδείας. Ἐνὼ ὑπάρχει
Ἐκπαιδευτικό Συμβούλιο καί Διεύθυνση Παιδείας
μὲ τμήματα καί ὑπηρεσίες πολυποικίλες, οἱ ἱερατι-
κὲς Σχολὲς εἶναι ἀνεξάρτητες ἀπὸ τὸ σύστημα ἀφτό.
Καί ὅλι μόνο εἶναι ἀνεξάρτητες, ἐπειδὴ τάχα προε-
τοιμάζουν παλάδες, πού ἐπὶ τέλος θά εἶχε κάποιον
νόημα, μὰ τὸ χειρότερο ἀπόλι ἐτοιμάζουν **δασκά-
λους**. Γίνεται δηλαδή μέσα στό Ὑπουργεῖο ἡ ἴδια
δουλειά, μὲ δυὸ ἀνεξάρτητα συστήματα, μὲ δυὸ ἀνε-
ξάρτητα Συμβούλια, χωρὶς ἐνότητα στόν ἔλεγχον, στή
διοίκηση, στα προγράμματα καί στα προσόντα τοῦ
προσωπικοῦ. Ἐχτός ὅμως ἀπ' ἀφτό οἱ ἴδιες οἱ ὑπηρε-
σίες, πού προνοοῦν γιά τὰ σχολεία τῆς Γενικῆς
Μόρφωσης, εἶναι ἀναμεταξύ τους χαλαρὲς καί ἀτελέ-
στατες σὲ ὅλη τὴν ὀργάνωσή τους. Ὑπάρχει διέφ-
θυνση χωριστὴ σωματικῆς ἀγωγῆς, διέφθυνση χωρι-
στὴ ὑγιεινῆς, διέφθυνση χωριστὴ ἀρχιτεκτονικοῦ καί
ἐκπαιδευτικῶν τελῶν, πού βρίσκονται σὲ ἐντελῶς χα-
λαρὴ σχέση ἀναμεταξύ τους καί πού ὡς τώρα δέν
ἔδωκαν κανένα δείγμα ἐνιαίας πρόνοιας. Καί ἂν περιο-
ριστοῦμε ὅμως στό ἴδιο τὸ Ἐκπαιδευτικό Συμβούλιο
καί στή Διεύθυνση Παιδείας, θά εἶχαμε νά παρατη-
ρήσουμε, πὼς καί οἱ δυὸ ὀργανισμοὶ βυθισμένοι
ὀλότελα στή διεκπεραίωση μέρα μὲ τὴ μέρα μικρο-
προσωπικῶν ζητημάτων, καμιά γενικότερη πρόνοια
γιά τὰ σχολεία, πού διεφτύνουν δέν κατόρθωσαν νά
παρουσιάσουν. Εἶναι πασίγνωστο, πὼς δέν ἔχουν
οὔτε τίς ἀτελέστατες στατιστικὲς πληροφορίες νά
δώσουν. Δέν ξέρουν καλά καλά πόσα σχολικά χτῖρια
ἀνήκουν στό κράτος, πόσα στοὺς δήμους καί τίς κοι-

νότητες. Δέν ξέρουν καλά καλά πόσους δασκάλους
ἀπὸ κάθε κατηγορία προσόντων ἔχουν στήν ὑπηρε-
σία τους. Δέν ἔχουν μητρώα. Τὰ δελτία προσωπι-
κοῦ εἶναι ἀτελέστατα. Οἱ ἐκθέσεις τῶν ἐπιθεωρητῶν
μελετιοῦνται ἐντελῶς βιαστικά, εἶναι σκορπισμένες
καί ἀκατάταχτες, πορίσματα γενικὰ κανεῖς δὲ βγάζει
ἀπ' ἀφτὲς καί μόνο μερικὲς προσωπικὲς πληροφορο-
γιά τοὺς λειτουργοὺς τῆς Μέσης Παιδείας καί ἀφτὲς
πολὺ ἄταχτα καταχωρίζονται σὲ κάτι τεφτέρια κου-
ρελιασμένα. Βιβλίο ποιότητας ἐπιθεωρητῶν δημοτι-
κης καί Μέσης Παιδείας δέν ὑπάρχει. Γιά τὰ προγρά-
ματα τῶν Γυμνασίων ἀπὸ δὴ καί δέκα χρόνια δέν
ἔχει γίνει καμιά σοβαρὴ δουλειά Προγράμματα ἀναλυ-
τικά τῶν Διδασκαλείων δέν ἔγιναν ποτέ. Καμιά γενικό-
τερη ὁδηγία οὔτε μεθοδικὴ ὁδηγία οὔτε διοικητικὴ δέν
ἔχει δοθεῖ ποτέ. Καμιά ἐποπτεία σοβαρὴ δέν ἔγινε ποτέ
ἀπὸ τὸ κέντρο, καμιά πρωτοβουλία δὲ βγήκε ἀπ'
ἀφτό. Μόλις καί μετὰ βίας ἔγινε πρὶν λίγα χρό-
νια ἓνα συνέδριο γενικῶν ἐπιθεωρητῶν, μὰ οὔτε
ἀφτουνοῦ τὰ πορίσματα φάνηκαν πουνθενά, οὔτε ξα-
νάγινε τίποτε ἀνόλογο. Κανένα δημοσίευμα οὐσια-
στικό δέν ἔχει βγεῖ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας
τὴν τελευταία χρονιά. Καί ἀφτό τὸ Δελτίο τοῦ Ὑ-
πουργείου, πού ἔβγαине κάποτε, ἔπαυσε νά βγαίνει.

Ὑστερα ἀπ' ἀφτή τὴν καταπληχτικὴ διοικητικὴ
ὀργανωτικὴ καί ἐποπτειακὴ ἀνικανότητα, τὴν πραγ-
ματικὴ παραλυσία, πού παρουσιάζει τὸ Ὑπουργεῖο
τῆς Παιδείας, μὲ ποιο δικαίωμα, μὲ ποιά ἐχέγγυα
βγαίνει σήμερα νά ζητήσει νά πάρει στα χέρια του
καί ὅλη τὴν ἐπαγγελματικὴ Παιδεία, πού κουτσά
στραβά διεφτύνεται ἀπὸ ἄλλες ὑπηρεσίες;

Ὅταν ἀφήνει ἀδιεκπεραίωτες χιλιάδες τρεχού-
μενες ὑποθέσεις, ὅταν χρονίζουν προσωπικά καί
πραγματικά ζητήματα ἀφάνταστο καιρὸ μέσα στίς
νωθρὲς καί ἀσύνταχτες ὑπηρεσίες του, μὲ ποιο
τουπὲ ζητάει νά παραφουσκώσει τὸν ὀργανισμό του,
νά ἐπιβαρύνει ἀκόμη τὴν τρεχούμενη ὑπηρεσία του
του μὲ τόση δουλειά; Ποῦ εἶναι τὰ προσωπικά του
στελέχη; Οἱ παιδαγωγοὶ πού εἶχαν κάποια πείρα
καί ὑπηρεσιακὴ κατάρτιση σκορπίστηκαν καί οἱ πε-
ρισσότεροι εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία. Τὰ διδασκα-
λεῖα διεφτύνονται τὰ περισσότερα ἀπὸ πρόσωπα ἀ-
κατάλληλα.

Ὅλοι ἀφτοὶ οἱ στοχασμοὶ μᾶς δίνουν τὸ δι-
καίωμα νά πιστέψουμε, ὅτι ἀμελέτητα, βιαστικά,
μῖνο καί μῖνο γιά νά δείξει, πὼς ἔχει καί κάποια και-
νούργια ἰδέα, ἡ ὑπηρεσία παράσχεσε τὸν Ὑπουργὸ τῆς
Παιδείας στήν ἀπαίτηση ἀφτή. Καί ἴσως μάλιστα
ἡ διαγωγή μερικῶν προσώπων, μᾶς δίνει τὸ δι-

καίωμα να υποθέσουμε, πώς μόνο η υστερόβουλη πρόθεση να δημιουργηθούν στην κεντρική υπηρεσία μερικές μεγάλες θέσεις με παχύτατους μιστούς, είναι στο βάθος όλης άφτης της προσπάθειας.

Το Υπουργείο της Παιδείας μπορούσε, στρέφοντας ολόκληρη την προσοχή του στα έσωτερικά του ζητήματα, στη θεραπεία των τρωμερών πληγών, που δηλητηριάζουν όλο τον οργανισμό της γενικής μας μόρφωσης, στην προετοιμασία του κατάλληλου προσωπικού για μια οποιαδήποτε και την μικρότερη ακόμα μεταρρύθμιση, να αναβάλει για πολύ άργότερα την απαίτηση της πλείρας διοικητικής αφομοίωσης όλου του συστήματος της Παιδείας. Τη σημερινή διάσπαση μπορούσε να τη θεραπεύσει με το Γενικό

Εκπαιδευτικό Συμβούλιο, που θα άπαρτίζονταν από άρμόδιους υπαλλήλους όλων των Υπουργείων, που έχουν εκπαιδευτικά ιδρύματα, όπως είχε προετοιμαστεί το σκέδιο από το 1920. Και θα μπορούσε ακόμη να προσέξει στη βαθύτερη ένοια της άρχης που θέλει την ένότητα της επαγγελματικής και γενικής μόρφωσης και να την πραγματοποιήσει όσο είναι δυνατό, μέσα στο πλαίσιο των σημερινών άρμοδιοτήτων του.

Μά, όπως είπαμε και άλλοτε, στο Υπουργείο της Παιδείας δεν υπάρχει σήμερα καμιά άληθινή δημιουργική πνοή.

Δ. Γ.

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ

Τα Φροντιστήρια

Στις 18 του Φλεβάρη έγινε η συζήτηση άπάνω στις προηγούμενες άμιλλες του κ. Σ. Σωμερίτη για την «Έξελιξη της Δημοκρατίας». Μίλησαν οι κ. Α. Ρακόπουλος, Μ. Οικονόμου, Δ. Γληνός και Γ. Μηλιάδης. Σ' ό ους άπάντησε ο κ. Σ. Σωμερίτης, άντι ρούοντα τους ή δίνοντας σχετικές έξηγήσεις.

Σ' άπό το φύ ο δεν μπόρεσε να μάρ μείνει ο γρειάζομενος χώρος για να δημοσιέψουμε τις περιλήψεις, κατό είχαμε άναγγείλει. Θα το κάνουμε σε άλλο μας φύλο.

Πρόσκληση

Η ταχτική Γενική Συέλεψη του Έκπαιδευτικού

Ομίλου, που ήτανε να γίνει στις 11 του Φλεβάρη, δεν έγινε γ ατί δεν σχηματίστηκε άπαρτία.

Θά γίνει τη Δεφτέρα 18 του φλεβάρη και ώρα 6 1/2 μ.μ. στην Αίθουσα της Έταιρίας των Πολιτικών και Κοινωνικών Έπιστημών με όσα μέλη και αν παρεβέθοον.

Έκδοτικές Συναιτερισμές Νέα Ζωή

Παρακαλούνται οι Συνεταίροι, που καθυστερούν άκόμα την εισφορά τους να περάσουν από τα γραφεία μας (δδός Σταδίου 28—Μέγμο Έφειου άρ 59) για να την ταχτοποιήσουν.

Η ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Άν. και Δ. Πουρνάρα : «Σοσιαλιστικό και Φιλοσοφικό Έγκυκλοπαιδικό Λεξικό». Μέρος Α' (τίψη 1—10). Άκαδημαϊκό, δραχμές 50.

Κάρλ Μάρξ. «Το Κεφάλαιο — Κυκλόφρησε ο νέος τόμος (ΣΓ)». Άκαδημαϊκό.

Σιράτη Σωμερίτη. Έστορικός Έγλισμός και Κριτικός Φιλολογισμός. Άθήνα 1929 Ε. Σ. ΝΕΥ ΖΩ Ι σελ. 16 Δραχμές 10.

Άχιλλέος Τζατζάνου «Νεοελληνική Σύνταξις» ήτοι Συντακτικόν της Νέας Έλληνικής γλώσσης (Δημοτικής και Ομιλουμένης). Κολλάρος. Άθήνα 1928. δραχμές 60.

Κωστή Βελύρα. «Άίγα Τραγούδια», έκδοση πολυτελής με σχεδιάσματα του κ. Πλακωτάρη. Ράλλης. Άθήνα 1923, δραχμές 25.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στο περασμένο φύλο του «Νέου Δρόμου» έγιναν άρκετά τυπογραφικά λάθη. Διορθώνουμε έδώ μερικά σημαντικά. Στη σελ. 1. στήλη 1 γραμή 3 άντι «νεοκαπιταλισμός» το σωστό είναι «νεοκαντιανισμός». Στην ίδια στήλη να διαβαστεί άντι Κανελλόπους, Κανελλόπουλος. Στη σελ. 3 στήλη 1 γραμή 5 ή φράση πρέπει να διαβαστεί με έρωτηματικό. Στη σελ. 8 στήλη 1 ο τίτλος «Το ιδιώνυμο» είναι περιτή.

«Όσοι θέλουν να βοηθήσουν το ΝΕΟ ΔΡΟΜΟ, να γίνουν συνδρομητές του.